

การศึกษา

อารยัน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ อธิบายว่า คำ อารยัน หรือ อริยกะ เป็นชื่อชนชาติหนึ่งซึ่งเป็นต้นเค้าของชาวอินเดียบางพวก ชาวอิหร่าน และชาวยุโรปบางพวก คำ อารยัน นี้มีคำอธิบายที่น่าสนใจ ปรากฏในสารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ว่าเป็นชนเผ่าที่สร้างความเป็นใหญ่ในอินเดียและวางพื้นฐานทางอารยธรรมของอินเดีย ชื่อ อารยัน มาจากคำ อารยะ ซึ่งชาวอินเดียที่มองว่าตนเจริญแล้วใช้เรียกตัวเอง ผลงานสำคัญของชาวอารยันคือ คัมภีร์พระเวท ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ เวท ได้แก่ ถูกเวท ยชุรเวท สามเวท และ อกรรพเวท เชื่อกันว่าชาวอารยันได้ท่องจำพระเวทซึ่งสืบทอดกันต่อ ๆ มาโดยไม่ผิดเพี้ยน เพราะหากออกเสียงผิดอาจเกิดผลร้ายแก่ผู้ท่อง ผู้สวด และผู้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ดังนั้นจึงเชื่อได้ว่าคัมภีร์พระเวทที่ตกทอดมาถึงปัจจุบันเล่าประวัติและความเชื่อของชาวอารยัน

ได้อย่างถูกต้อง

นอกจากหลักฐานจากคัมภีร์พระเวทแล้ว ไม่มีหลักฐานอื่นเลยเกี่ยวกับพวกอารยันสันนิษฐานว่าชาวอารยันคงสร้างบ้านเรือนด้วยไม้ และบูชาเทพเจ้าต่าง ๆ กลางแจ้ง จึงไม่มีซากบ้านเรือนและเทวสถานสมัยอารยันหลงเหลืออยู่เลย มีแต่ภาษาเก่าแก่ซึ่งใช้ในคัมภีร์พระเวทเป็นสมบัติทางภาษาสืบทอดมาคือภาษาสันสกฤต ที่พัฒนาจากภาษาในพระเวท (Vedic Sanskrit) มาเป็นสันสกฤตสมัยมหากาพย์ (Classical Sanskrit) ซึ่งใช้ในมหากาพย์มหากาโรคะและรามายณะ

นอกจากสมบัติทางภาษาและวรรณกรรมแล้ว ชาวอารยันยังได้สร้างระบบความเชื่อทางศาสนาหลายระดับ

ซึ่งกลายมาเป็นศาสนาฮินดู นับได้ว่าชาวอารยันได้สร้างมรดกทางอารยธรรม สร้างพื้นฐานด้านภูมิปัญญาให้แก่ชาวอินเดีย สมกับชื่ออารยันหรืออารยะซึ่งแปลว่าผู้เจริญ.

อารยา กิรมงคลจิต